

Affattelse af denne Lov for de sønderjydske Landsdeles Vedkommende som for det øvrige Lands, fordi vi dernede har et særligt Matrikulsvæsen og et særligt Grundbogs-væsen, der er ordnet midlertidigt ved to Love af 28. Juni 1920. Desforuden findes der, som det ærede Medlem ogsaa bemærkede, i de sønderjydske Landsdele med Undtagelse af de danske Enklaver ingen Hartkornsansættelse, og for de danske Enklaver i Tønder Amt er den vistnok ogsaa ubrugelig, som den forefindes. Saaledes vil Skalaen i § 2 i den foreliggende Lov om Jords Udstykning og Sammenlægning, hvor Hartkorn og boniteret Maal ved Siden af Arealet afgiver Grundlaget for Hovedparcellernes Størrelse, ikke kunne anvendes i de sønderjydske Landsdele.

Den danske Regering har i Tidens Løb gjort mange Forsøg paa at komme den gamle, forældede Plovtalesmatrikul til Livs, der, efterhaanden som Udviklingen skred fremad, var kommet til at lide af mange aabenbare Skavanker. Man forsøgte det for Tønder Amts Vedkommende i Aaret 1712, da man vedtog at bonitere og kortlægge dette Amt; men den store nordiske Krig kom i Vejen, og det lykkedes ikke at gennemføre det. Man forsøgte det igen, efter at den danske Hartkornsmatrikul af 1688 havde virket her i Landet i omtrent 100 Aar og dens Overlegenhed var klart bevist, ved kongelig Resolution af 24. Marts 1783, der anordnede en ny Jordskyldsætning for Hertugdømmerne, hvis Formaal var en forbedret Fordeling af de gamle Afgifter. Den var dog fra Fødselen af belastet med saa mange Aarvefejldels skulde den kun gælde for Bondejord, den kom ikke til at gælde for Præstegaardsjord, Degnejord og Hospitalsjord, saaledes at man ved Siden af den nye maatte bruge den gamle Skyldsætning, dels fik hvert Sogn sin egen Boniteringsskala —, at den maatte opgives, da man havde boniteret og skyldsæt 16 Sogne i Haderslev Amt. Og end ikke den stærkt forbedrede danske Matrikul af 1844 lykkedes det at faa indført dernede. Forviklingerne mellem de mange forskellige Skyldmaal, Besiddelsesformer og Rettigheder gjorde det umuligt for den danske Regering at trænge igennem, og saaledes stod vi endnu i 1864 med Erik Plovpenningss gamle Plovtales fra 1249, saaledes som den var groet op af Middelalderens ældgamle Forhold uden bestemte Lovregler, rigtig nok revideret forskellige Gange i Aarens Løb med det mærkelige Resultat, at Hertugdømmets 12 000 Plove efter 6 Aarhundreders Udvikling var nedsat til godt 9 000 Plove, og med et for Tilfældet passende ordentligt,

et overordentligt og et reduceret Plovtales og desuden et Kirkeplovtales og et Tiendeplovtales o. s. v. Men med sønderjydsk Stædighed og Sejghed havde man holdt fast ved den gamle Plovtales trods dens aabenlyse Brist lige indtil 1864.

Efter 1864 blev det ved Lov af 11. Februar 1870 bestemt, at alle Landbrugsejendomme i Slesvig-Holsten skulde takseres og skyldsættes efter deres Netto-udbytte, *Reinertrag*. Som Netto-udbytte regnedes det Overskud (Brutto-udbytte — Driftsomkostninger), der ved en almindelig jævn Drift til Stædighed kunde ventes frembragt af Jorderne. Taksationen af Jorderne og den senere Beregning af Netto-udbyttet foretoges for hvert Amt for sig, saaledes at vi for de sønderjydske Landsdeles Vedkommende havde 6 forskellige Tariffer for Klassifikationsdistrikterne Haderslev, Aabenraa, Sønderborg, Flensborg, Tønder Marsk og Tønder Gest, og Tarifferne hvilede paa Oplysninger om de stedlige Markedspriser for Landbrugsprodukter fra Aarene 1837 til 1860, Forpagningsafgifter m. m. Denne Klassifikationstarif maatte indeholde Klasser svarende til Netto-udbyttet af de bedste og de daarlige Jorder indenfor Klassifikationsdistriktet, dog ikke mere end 8 Klasser af Kulturarterne Ager, Eng, Græsning, Skov, Vand, større Haver og øde Jord og et passende Antal Mellemlklasser.

Denne Matrikul er en af de yngste og bedst gennemførte og bygger paa de Erfaringer, der er gjort ved Matrikuleringen af Kongeriget Preussen, der fandt Sted fra 1860 til 1864. Men den er vidt forskellig fra den danske Hartkornsmatrikul fra 1844, der alene bygger paa Jordens Bonitet, Jordens Godhed, medens Reinertrags-Matrikullen bygger paa Jordens Udbytte. Og medens den danske Matrikuls Takster er boniteret op imod Takst 24 paa Karlslunde Mark, er den sønderjydske Matrikuls Klasser boniteret mod Klasse I i hvert af de 6 sønderjydske Klassifikationsdistrikter; og da denne er en Udbyttematrikul, er den i langt højere Grad præget af sin Tilblivelsestid, en Tid, da Hvedeavlens var Hovedsagen i Landbruget og gav det største Udbytte. Det har i nogen Grad præget denne Matrikul, der sætter Østeregns Hvedejorder meget højt i Forhold til Midtlandet og Vesteregns, hvis Jorder siden da er steget stærkt i Kultur ved Brug af Kunstgødning, Afvanding, udvidet Røedyrkning o. s. v.

Naar man vil søge Nøglen til Hovedparcellernes Størrelse — og det er jo Hoved-